

Til nr. 3

Konsekvensændring som følge af at § 60 ophæves, jf. nr. 4. Det er fortsat meningen, at der skal gives tilbud om en støtteperson til forældremyndighedsindehaveren i en hjemgivelsesperiode, jf. nr. 13. Desuden foreslås det, at der skal gives tilbud om en støtteperson til forældre, hvis barn er anbragt i en videreført anbringelse, jf. nr. 19. Det findes dog ikke nødvendigt at henvise til § 68, stk. 3 og § 68 a, da der i begge tilfælde er tale om en fortsættelse af en eksisterende anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 8.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve den nugældende § 60, da bestemmelserne om hjemgivelsesperioder med forslaget vil blive indeholdt i § 68, jf. nr. 13.

Det foreslås desuden at ophæve § 61, da kommunalbestyrelsen med forslaget selv kan træffe afgørelse om en hjemgivelsesperiode, jf. nr. 13, og derfor ikke skal forelægge sagen for børn og unge-udvalget.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås at give børn og unge-udvalget mulighed for i særlige tilfælde at træffe afgørelse om, at en anbringelse af et barn under 1 år uden for hjemmet uden samtykke, jf. § 58, skal gælde i tre år, hvis det er overvejende sandsynligt, at de forhold, der begrundet anbringelsen, vil være til stede i hele denne periode. Det betyder, at sagen ikke følger de normale frister for genbehandling i § 62, stk. 1 og 2. Anbringelsesgrundlaget skal således ikke prøves under den 3-årige periode, medmindre forældrene begærer hjemgivelse, og der er sket væsentlige ændringer af forhold hos forældrene, anbringelsesstedet, barnet eller den unge.

Et eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan være en sag om et barn, hvis mor er psykisk syg og har været det over en årrække. Eller hvor barnet har søskende, som har været anbragt siden fødslen, og som stort set ikke har haft nogen kontakt med moderen under anbringelsen. I kommunalbestyrelsens indstilling til børn og unge-udvalget skal familiens eventuelle misbrugs- og sygdomshistorik således indgå, ligesom en vurdering af barnets og eventuelle andre søskendes anbringelseshistorik. Oplysninger om forældres misbrug eller sygdom, til brug for at stykke en sygdoms- eller misbrugshistorik sammen, vil allerede efter gældende regler jf. § 50, stk. 10 være oplyst i sagen. Ligeledes vil informationer på eventuelle søskendes anbringelseshistorik være belyst jf. § 50, § 140 og § 148, stk. 3.

Bestemmelsen vil være særlig relevant i forhold til vordende forældre, da der så er mulighed for meget tidligt i barnets liv at sikre det kontinuitet. Kommunal-

bestyrelsen vil da på baggrund af en undersøgelse af de vordende forældres forhold efter § 50, stk. 10, kunne vurdere, om der, allerede straks efter at barnet er født, er grundlag for at indstille til børn og unge-udvalget, at barnet skal anbringes uden for hjemmet efter denne bestemmelse.

Kommunalbestyrelsens støtte til udsatte børn og unge skal i hvert enkelt tilfælde udformes på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold. For nogle af disse børn vil støtten bedst kunne ske gennem en adoption, og kommunen skal derfor løbende vurdere, om der skal laves en forældreevneundersøgelse af forældrene med henblik på eventuel adoption. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis kommunen i rekrutteringen af plejefamilier til helt små børn, der anbringes efter denne bestemmelse, afsøger muligheden for at finde plejefamilier, der også kunne have et ønske om at blive adoptivforældre for barnet.

Børn og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse uden samtykke med en forlænget genbehandlingsfrist efter den foreslåede bestemmelse kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler, jf. servicelovens § 168 og kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forbindelse med anvendelse af bestemmelsen er det generelt vigtigt, at kommunen fortsat overholder gældende regler, som forpligtelser dem til at tilbyde at lave en handleplan for støtten til forældrene jf. § 140 stk., 8, tilbyde forældrene en støtteperson jf. § 54 og til at sørge for, at barnet har samvær og kontakt med forældrene jf. § 71.

Hvis kommunen i forbindelse med den løbende vurdering af forholdene finder, at forholdene i hjemmet gradvist forbedres, kan tre-års perioden anvendes til at øge kontakten mellem forældrene og barnet. Det kan ske gradvist for eksempel med hyppigere kontakt, længere besøg i hjemmet og i ferier. Det vil kunne give grundlag for en beslutning om barnets fremtidige forhold og en mere stabil situation for barnet.

På baggrund af en vurdering af barnet og dets behov kan der, efter udløbet af den tre-årige periode, træffes afgørelse om, at barnet hjemgives, hvis forældrenes forhold vurderes at være varigt forbedrede. Hvis der træffes afgørelse om, at barnet ikke kan hjemgives efter denne periode, skal der træffes afgørelse om den fortsatte anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 8, eventuelt uden samtykke, jf. § 58. Hvis barnet har opnået en stærk tilknytning til anbringelsesstedet, vil der eventuelt kunne være grundlag for at træffe afgørelse om videreførelse af anbringelsen, også selv om det oprin-